

ЧЕРВОНА БІЛОПОЯСА ПОРОДА М'ЯСНИХ СВИНЕЙ

Рибалко В.П., доктор сільськогосподарських наук
Діденко Л.М., молодший науковий співробітник
Інститут свинарства і агропромислового виробництва НААН
36013, м. Полтава, вул. Шведська Могила, 1
pigbreeding@ukr.net

Створювалась порода на протязі тридцятирічної цілеспрямованої селекційно-племінної роботи методом складного відтворювального схрещування семи вітчизняних (велика біла, миргородська) та зарубіжних (ландрас, п'єтрен, ауссекс-седлбек, дюрок і гемпшир) порід.

На 1 січня 2017 року свиней червоної білопоясої породи розводили у 6 племгосподарствах, відповідаючи статусу племзавода і племрепродуктора, а також у двох дочірніх стадах різних регіонів країни (рис. 1).

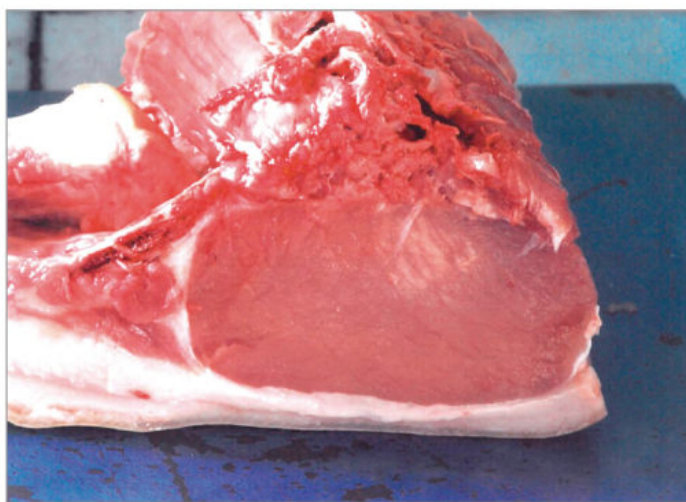
Загальна чисельність кнурів, свиноматок і ремонтного молодняку перевищує 3000 голів. У структурі породи 11 генеалогічних ліній кнурів, генеалогічних родин свиноматок і заводська лінія Добряка 3549.

Рис. 1. Кнур червоної білопоясої породи

Жива маса дорослих кнурів коливається в межах 330-350 кг при довжині тулуба 185-190 см, маток відповідно: 205-240 кг та 165-168 см. Багатоплідність свиноматок з 2 і більше опоросами 10-12 поросят при масі гнізда в 60 днів 177-188 кг. На контрольній відгодівлі в оптимальних умовах годівлі і утримання чистопородні підсвинки ЧБП породи досягають живої маси 100 кг за 180-190 дні при затраті на 1 кг приросту 4,1-4,3 корм. од. корму та товщині шпигу 24-26 мм з виходом м'яса в туші 60-62 відсотки (рис. 2). Використання кнурів створеного генотипу при схрещуванні з матками різних порід сприяє підвищенню окремих ознак продуктивності від 3 до 15 відсотків.

Серед міроприємств, спрямованих на подальшу селекційно-племінну роботу з поголів'ям червоної білопоясої породи свиней по збільшенню їх чисельності та підвищенню продуктивності і економічних показників слід віднести наступні:

Рис. 2. «М'язеве вічко» туші при забої підсвинка живою масою 100 кг

1. Племязаводам і племрепродукторам створювати хоча би по одному дочірньому стаді, а також щорічно реалізовувати племінну продукцію.
  2. Чітко здійснювати нумерацію тварин за сучасними методами у відповідності їх статевої належності.
  3. Посилити увагу до відбору і вирощуванню племінного молодняка для ремонту власного стада і реалізації в інші господарства.
  4. Під час складання плану підбору для проведення парування кнурів і свиноматок слід ураховувати їх репродуктивні якості, а також тип тіла будови, кінцевою метою такого підбору повинно бути підвищення багатоплідності, збільшення довжини тулуба, покращення м'ясних форм та збереження масті тварин.
  5. Проводити щорічне на 25-30% омолодження стада за рахунок вибраковки малопродуктивних тварин та вводу перевіюваних кращих кнурів і свиноматок.
  6. Сформулювати в кожному стаді племінне ядро з високопродуктивних основних маток (15-20%) від загальної їх кількості в стаді.
  7. При проведенні парування навантаження на кнурів розподіляти рівномірно з розрахунку 2-х парувань маток в одну охоту (зранку і ввечері) та відпочинком 2-3 доби.
  8. В кожному стаді вести оцінку тварин за фенотипом і генотипом.
  9. Дотримуватись відлучення поросят не старше 45 днів, що буде сприяти підвищенню інтенсивності використання свиноматок та збереженню найбільш продуктивних.
  10. У кожному племінному стаді повинен бути перспективний план селекційно-племінної роботи на 3-5 років.
  11. З метою профілактичного попередження заїзду на територію ферми стороннього транспорту, під час реалізації племінного та відгодівельного поголів'я, обладнати перед в'їздом спеціальну площадку з естакадою.
- Виконання наведених вище заходів буде суттєво сприяти підвищенню ефективності використання цієї породи в регіональних системах гібридизації.

УДК 636.4.082

ІНТЕНСИВНІСТЬ РОСТУ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЕКСТЕР'ЄРУ ЧИСТОПОРОДНИХ І ПОМІСНИХ СВИНЕЙ

Волощук О.В., молодший науковий співробітник
Гришина Л.П., доктор сільськогосподарських наук
Інститут свинарства і агропромислового виробництва НААН
36013, м. Полтава, вул. Шведська Могила, 1
pigbreeding@ukr.net

Різні темпи індивідуального розвитку, що обумовлені спадковістю та умовами середовища, сприяють формуванню тварин із різною будовою тіла та ступенем розвитку скелету, м'язовою та жирною тканин, внутрішніх органів. Зовнішні форми певною мірою відображають внутрішню будову конкретної тварини, а значні відхилення від моделі породи свідчать про порушення конституції. Оцінка екстер'єру носить завжди індивідуальний характер і заснована на тому, що більшість екстер'єрних ознак, які закладаються у особини задовго до народження, має високу генетичну обумовленість. У залежності